

Редакција листа – Синишино ђачко доба

Заједничким радом, трудом, са великим амбицијама и жељама потрудили смо се да уредимо овај часопис, тако да буде интересантан и занимљив. Велику захвалност за излазак првог броја дугујемо ученицима четвртог разреда који похађају новинарску секцију и који су уредили овај часопис. Такође, велику захвалност дугујемо свим ученицима нижих разреда и њиховим учитељима који су својим залагањем помогли и омогућили излазак првог броја.

Редакција листа и учитељице Драгана Саватијевић и Иванка Петров

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

Ариана Радојчић
Алекса Бисерчић
Тијана Мемиши
Дуња Мирић
Миа Перендија
Маша Милисављевић
Нина Јањић
Милош Мудреновић
Дуња Несторовић
Марко Сајић
Алекса Ђурчић
Јована Симић
Нина Гајић
Миа Стефановић
Јана Спасојевић
Ивона Пајовић

Никола Муштерић
Ксенија Поповић
Тара Тасић
Мила Клипић
Миљан Дубочанин
Никола Шумановац
Алекса Вукашиновић
Николина Вучићевић
Павле Љубенковић
Лука Тимотијевић
Нина Јовановић
Мила Антонић
Дуња Вуковић
Алексеј Илић

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги читаоци,

У вашим рукама је први број часописа *Синишино ђачко доба*.

Потрудили смо се да из нашег угла представимо лепа догађања школи, да објавимо ваше успехе на такмичењима. Објављиваћемо ваше приче, песме и цртеже. Трудимо се да изађемо у сусрет свим Вашим жељама. Сазнаћете шта можда нисте знали о музици, о игрицама, моди, о томе која места треба посетити у Београду... Прочитаћете занимљиве интервјуе и још много тога. Хвала на указаном поверењу.

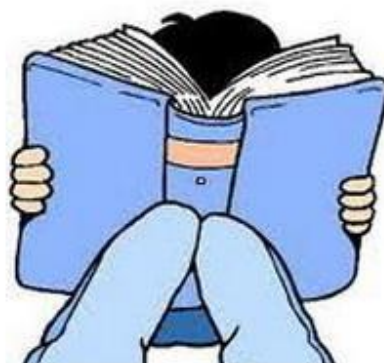
Редакција листа

- ♥ Без књиге си нико и ништа.
- ♥ Са књигом си све и свашта.
- ♥ То схватиш тек кад ти мама каже :
- ♥ „Сине, иди читај из књиге ћеш више да научиш “

И онда схватиш да је она у праву и одеш и прочиташ и схватиш да ти је она једина материјална ствар која ти треба. Сутра одеш у школу и неко ти каже да си сиротиња јер немаш пара за патике, а онда се сетиш шта си прочитао и кажеш:

- ♥ „Сиротиња си ако ништа никад не прочиташ, а не ако немаш пара за патике или тако нешто. “

Милош Мудреновић

А САД МАЛО О ШКОЛИ...

Основна школа „НХ Сениша Николајевић“ основана је 1955. године у Београду, на општини Врачар. Школа је добила назив по народном хероју Сениши Николајевићу 1959. године. Првобитно школа се налазила у улици Војислава Илића, а потом је због великог броја ученика 1960. године пресељена у Тимочку улицу где се налази и данас. Велика пажња од постанка школе до данас посвећује се осавремењивању наставе и праћењу новина. Ученици наше школе увек су били успешни и освајали су награде на различитим такмичењима укључујући спортске и уметничке манифестације. Данас је наша школа једна од најпознатијих у Београду. Опремљена је савременим наставним средствима, поседује модерну зграду, кабинете за различите активности и двориште за игру. Учитељи и наставници су веома добри и посвећени ученицима. Због све већег броја ученика који похађају нашу школу од ове године по први пут настава ће се одвијати у две смене..

ДОГАЂАЈИ У РЕЧИ

Новогодиши базар

У четвртак 26.12.2019. одржан је први Новогодишњи базар у ОШ „НХ Сениша Николајевић“. На Базару учествовали су сви ученици нижих разреда са својим учитељима. Сав прикупљен новац дониран је за излазак првог броја овог часописа.

ПРЕДАВАЊЕ НА ЗНАКОВНОМ ЈЕЗИКУ

Данас смо имали предавање о знаковном језику. Тај човек се звао Михајло. Научили смо знакове за многе животиње попут пса, мачке, тигра, делфина... Научили смо и како да покажемо многе предмете. Мој омиљени део је кад смо учили како да кажемо лепе речи. Постављали смо питања везано за знакове. Са њим је била и жена која је преводила шта нам је чика говорио. Забављали смо се и учествовали у настави. Покушавали би да погодимо за коју животињу иде којинзнак, али некада не би успели. Неки су чак покушавали да комуницирају знаковним језиком. Била сам врло задивљена знаковним језиком и његовим значењем. Да ли су нам флајере где су по азбуци била поређана слова и где нацртано како да их покажемо. Данас сам се баш лепо забавила и желела бих да поново дођу.

Радионице са вртићима

Вртић „Бубамара“

У месецу новембру посетио нас је вртић „Бубамара“. Ученици III3 са учитељицом Сањом су спремили оригами секцију, предшколци су уживали и правили занимљиве ћилиме. Сви су били узбуђени и по мало збуњени. Ученици IV3 са учитељицом Драганом Саватијевић су спремили занимљиве презентације. Предшколци су се одлични снашли и уживали су приликом рада на рачунарима. Радо се дружимо са децом из вртића и откривамо им тајне из школских клупа. Дружење настављамо и у овој години.

Дан школе

Дана 11.12.2019. прославили смо Дан школе. Старији разреди су припремили приредбу, певали у хору и глумили. Млађи разреди су имали своју тачку певали су народну песму и играли игру. Додељење су награде ученицима који су се истакли на различитим такмичењима. Сви су били доброг расположења и атмосфера је била одлична.

Дрангулијада

Као и сваке године и ове је организована Дечија манифестација „Дрангулијада“. Ученици су традиционално донели своје играчке како би се трампили са својим вршњацима и предшколцима из вртића „Луња“ и „Бубамара“. Сви су се дивно провели и лепо се дружили.

ДОГАЂАЈИ У РЕЧИ

ПРИЈЕМ ПРВАКА

Сви ђаци прваци су једва чекали да почне школа. Били су нестрпљиви да сачекају која учитељица ће бити баш њихова и у ком ће бити одељењу. Родитељи су били поносни на своју децу. Учитељице су једва чекале да виде своје ђаке. Ђаци су заједно са својим учитељицама радосно отишли да виде своје учионице у којима ће бити четири године. Свим ђацима првацима пожелели смо леп почетак школе и пуно дружења.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Као и сваке године у школи се нешто одржало поводом Дечје недеље. То је био Маскенбал, Дрангулијада, кутија са порукама (о пријатељству) и Игре без граница. Ово је мој извештај о играма без граница.

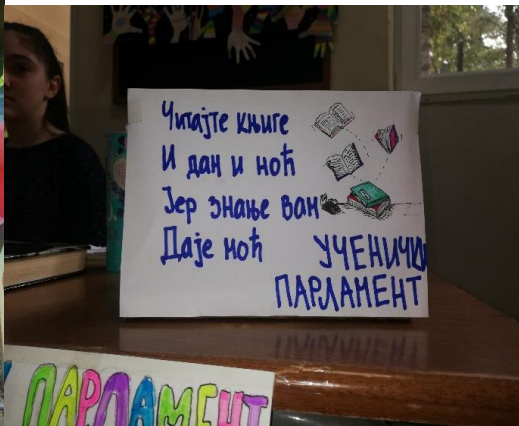
Био је то леп, свеж понедељак. Наравно, на лицу сваког детета се могао видети и осмех и мрзовоља. Мрзовоља зато што је понедељак и осмех због игара без граница. Када је дошао ред и на то, сва четири одељења (четвртог разреда) су изашла напоље. Ту су биле разне дисциплине. Ходање са лоптицом на кашичици, прескакање вијаче и провлачење кроз обруч, тапкање лопте кроз чуњеве и штафете. Пошто нас је било много такмичила су се по два одељења. Свако одељење је било добро у некој дисциплини. Док смо се ми играли (такмичили) сунце нас је гледало и грејало, а онај слаб ветрић је пиркао тако да је време било и боље него одлично. Судија са великим искуством је била учитељица Рајка Видаковић. Речима наше учитељице и цењеног судије: „Важно је да се свако забавио“ све је речено.

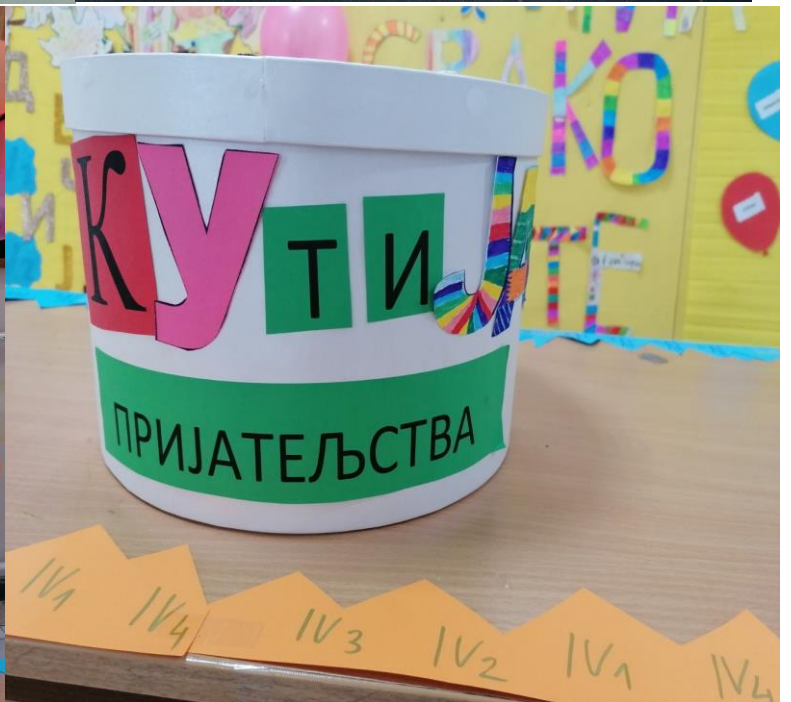
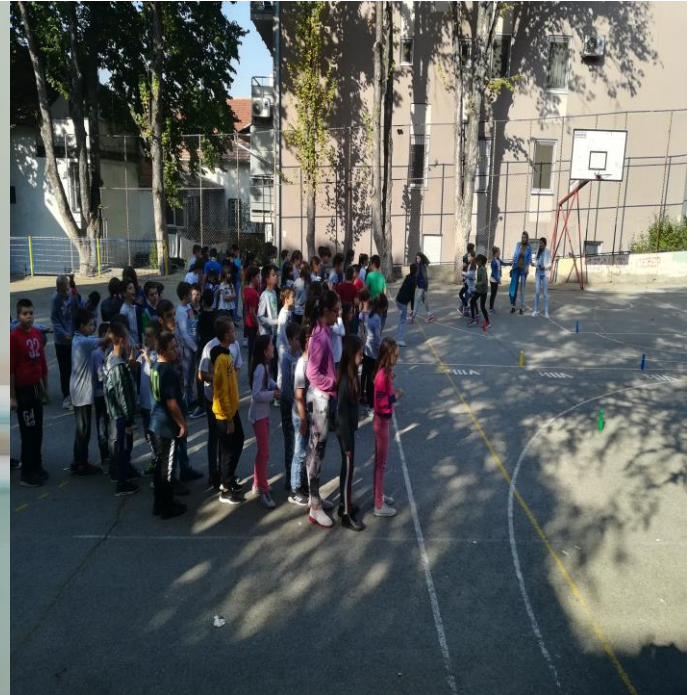
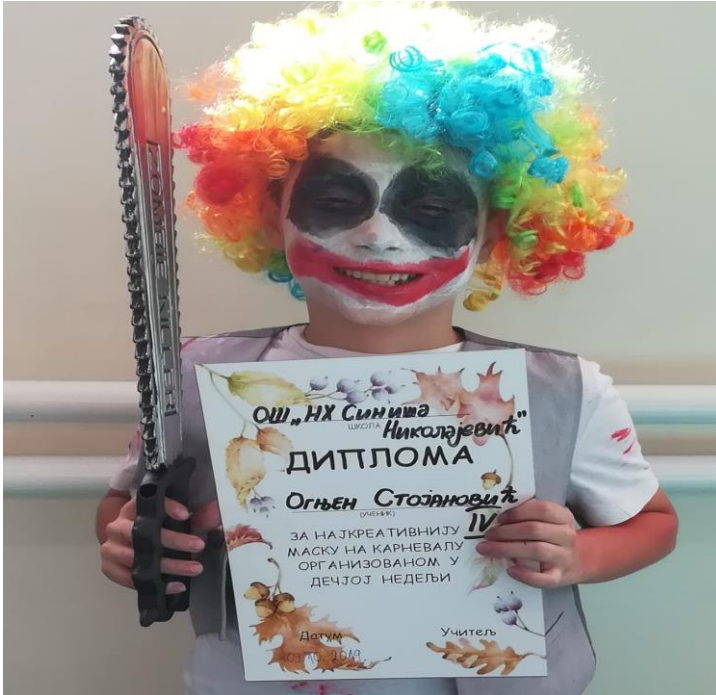
Маскенбал

У јеку дечије недеље сви смо жељно ишчекивали маскенбал. Костими су били спремни, сви смо били узбуђени и срећни. Музика је почела и маскенбал је званично кренуо. Дошао је жири и сви смо били спремни. Свако одељење је направило круг око сале да би жири видео све костиме. Било је ту разних и занимљивих костима, од вештице до баке, од Супермена до Спајдермена. Жири је одлучио и прогласио победнике. Победници су били Милош, Огњен и Ивона. Сва одељења су имала дивне костиме и жири се одушевио различитим креацијама ученика. Тако обучени победници су отишли у вртић „Луњу“ да их позову на Дрангулијаду. Сви смо уживали.

САЈАМ КЊИГА

Сајам књига се сваке године одржава од 20. до 27. октобра. У нашој школи се одржава у холу. Деца доносе старе књиге које су већ прочитали, затим продају те књиге другима који би желели да их купе. Књиге су изложене на штандовима и учествују сви ученици од I до VIII разреда. Свако дете је купило по неку књигу и срећно отишло кући да је прочита.

ЗА ОНЕ КОЈИ ЖЕЛЕ ДА ЗНАЈУ ВИШЕ

ТАПИРИ

Тапири су нешто као свиње са кратким сурлама, а заправо су у сродству са коњима, носорозима и зебрама. Спадају у копитаре. Издужена њушка и подигнута горња усна им помаже да лакше дођу до лишћа и грана, очисте их и поједу. На себи имају кратку, оштру длаку. Обично су високи око 2 m, рамена могу да им буду широка и цео метар, а много су тешки, од 150 kg до 300 kg. Доста су необични, на предњим ногама имају четири прста, а на задњим три. Ноћу су будни када траже храну, а дању спавају, што је чудно јер су биљоједи, па не морају да траже плен током ноћи, али они тако воле. Одлични су пливачи и могу да роне и да се хране и воденим биљкама. Воле да се купају у блату, баш као и свиње. Живе у тропским пределима Азије и Јужне Америке.

На жалаост на свету постоје само четири врсте тапира. Три у Јужној Америци и једна у Азији. Некада су насељавали северне делове света, али су данас одржала само у ова два далека света. Данас су угрожена врста због лова и нестајања природних станишта.

ЗАШТО МИ ЈЕ ПОТРЕБАН СКЕЛЕТ?

Кости обезбеђују рам који држи на окупу цело тело. Без скелета, једноставно бисте се скљокали и не бисте могли да се крећете. Скелет такође штити осетљиве органе као што су мозак, срце и плућа. Уз то је и ослонац меким деловима тела. Скелет представља и систем полуга који покреће ваше мишиће, омогућавајући вам да правите све врсте покрета.

ДА ЛИ ДРЖАЊЕ КУЋНИХ ЉУБИМЦА ПРЕТИ ОПСТАНКУ НЕКИХ ЖИВОТИЊА?

Жеља неких људи да имају екзотичне кућне љубимце прети многим папагајима и дивљим мачкама. Спектакуларни папагаји као што је макао хватају се у великим количинама и извозе зарад трговине кућним љубимцима. Ово је умногоме смањило њихов број у дивљини и ова врста трговине су у већини земља сада строго контролише. Развијају се програми за размножавање папагаја који се већ налазе у заробљеништву, како би се избегла потреба за ловљењем дивљих. Соколови се налазе под истим притиском и у многим земљама су стављени под заштиту закона.

ДА ЛИ ЋЕ КИТОВИ НЕСТАТИ ИЗ ОКЕАНА?

Свим врстама великих китова прети опасност од изумирања. Мад китове од лова штити међународни закон, у њему има доста рупа које китоловци користе. Нова претња долази од комерцијалне експлоатације крилова, планктоских рачића које чине окосницу исхране огромних плавих китова и неких њихових нешто мањих рођака. Рибарски бродови лове крилове у великим количинама, због пераде у ђубриво и храну. Ако се залиха ових планктоских рачића смањи, китови неће имати алтернативних извора хране.

Хаљина кроз историју

Мода се много мењала кроз историју и тако су настајали нови стилови. Посебно је интересантно како се мењала креација хаљине, као одевног предмета. Од најраније цивилизације људи су носили одећу да се заштите од временских услова. Кроз време, жене су хаљине носиле све више као израз стила, па се тако мода, дезен и начин ношења хаљине мењао. Некада су хаљине биле дуге, некада шарене и кратке, а понекад и веома тешке за ношење. Како се мењала хаљина, мењали су се и други предмети који су се носили уз њу. Дуге свилене хаљине носиле су се уз шпикасте ципеле и велике шешире, а кратке шарене уз папуче и раскошне торбе. Данас се носе широке и уске, кратке или дугачке, шарене и једнобојне, али углавном као израз личног стила. Моја омиљена је широка, једнобојна и кратка. Како изгледа твоја омиљена хаљина?

Мода је некада била мало пуста. Носили су се разни шешири и дамске хаљине. Данашња мода је много разноврснија него некада! Носе се шљокичаве и сјајне хаљине. Некада су хаљине биле једнобојне са белим украсима. А данас су хаљине модерније. Многе данашње хаљине су врло уске и шљокичаве. Па тако је данас модерно! Некада су се носиле обичне мајице и панталоне али данас је другачије! Данашње облачење је веома интересантно. Девојке се облаче у кратке мајице или мајице са голим раменима. Танке блузе су исто модерне данашњих дана. Некада су фризуре биле обичне и старомодне. Данас се све променило. Данашње фризуре су у пуном сјају! Данас је модерно да се фризуре дотерају бојом у спреју попут зелене или тамно плаве. Данашња обућа се дотерала. Данас се носе популарне марке као што су Најк, Адидас, Супер Дру, Пума и разне друге марке данашњице. Накит је данас врло популаран и у старомодном и у новомодном стилу. Носе разни бисери и прстење, али и фенси минђуше и огрлице!

СПОЈ НЕСПОЈИВОГ

Крај модних стандарда почео је са Габријелом Бонур, познатијом као „Коко“ Шанел. Она је увела мушке панталоне у женску моду, искомбиновала незамисливе ствари, повезала драмски и спортски стил. Данас се у том спајању неспојивог дошло до крајности. Више не важе правила о томе шта се са чим слаже, може да се носи шарено уз шарено, торба и ципеле различитих боја. Стандард је нестао и кад су величине у питању. Ипак, развијен свет је задржао и своје величине.

У 21. веку постоје разне комбинације које људи воле да носе. Све то зависи од укуса неког човека. Сада је популарно носити: хаљине, фармерке, мајице, дуксеве...

У 2019. и 2020. неће бити популарне само сукње и хаљине, већ ће то бити јакне и кошуље различитих дезена, као што смо могли да видимо на писти Gucci и Valentina, али и панталоне које су представљене на ревијама Burberry. Још један мотив који су дизајнери пронашли у инспирацији моде осамдесетих година, али су га за потребе савремене жене довели на виши ниво су плисирани комади које ћемо носити ове године, кретаће се од романтичних до екстравагантних, у којима нећете моћи да прођете непримећено.

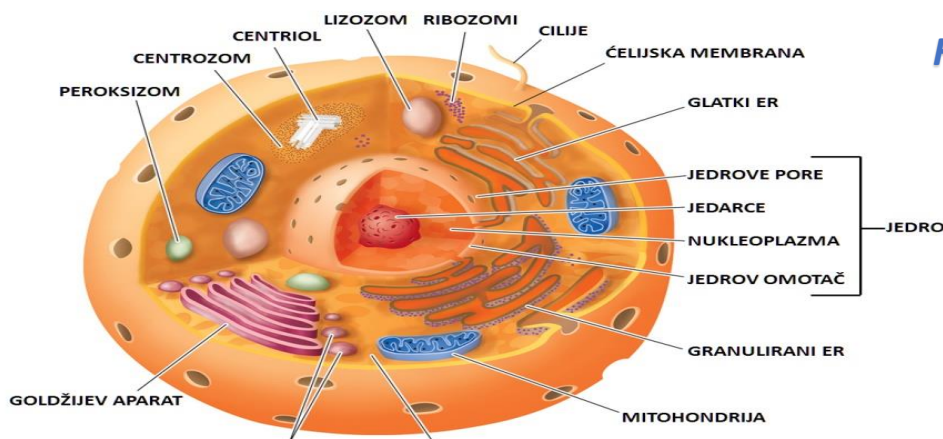
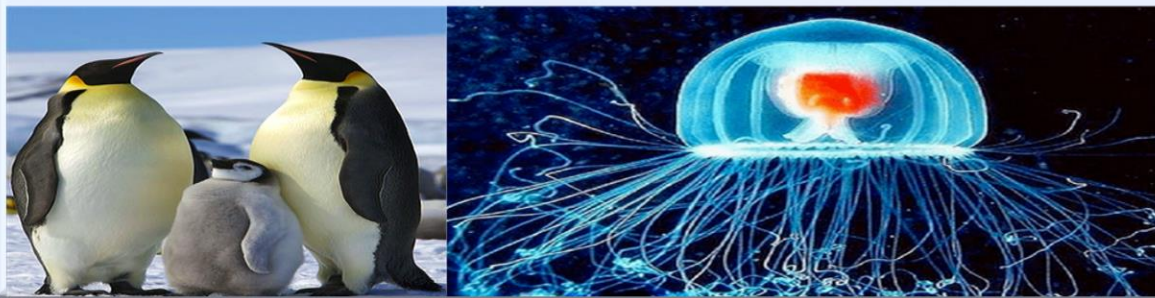

Најстарија врста МИНГ

Научници наводе да је најстарија врста која је икада откривена, врста Минг стара 507 година. Веровали или не, људска врста није најстарија ни када је реч о копненим животињама. Према статистичким подацима, најстарији човек имао је 116 година, док је најстарија џиновска корњача са Галапагоса доживела 152 године. Међутим, све ово пада у воду када на сцену ступи медуза која се сматра бесмртном, медуза *Turritopsis dohrnii*. Наиме она живи у Средоземном и Тихом океану и има способност да се сама претвори из одрасле јединке у бебу. Када одрасту, медузе се претварају у мехур из ког настаје нова колонија јединки које су генетски исте као јединка од које су настале.

Занимљивости о ПИНГВИНИМА

Како бисте се осећали пошто препешачите пут од 100 километара и то температури од минус 40 степени целзијуса. Вероватно вам не би било ни до чега, а понајмање до игранке. За царске пингвине дуга шетња само је почетак удварања. Сваке јесени се хиљаде младих пингвина удаљи од обале како би дошли до места на ком ће свити гнездо, а пре него што се скући, заљубљени пар мора да изведе сложен свадбени обред. Плес почиње тако што мужјак и женка стану један наспрам другог, извију врат, високо подигну главу и неколико минута држе ту позу. Следи шепурење кроз колонију, при чему младожења обично ииде први, а млада га прати у стопу. Наступ се завршава обостраним дубоким наклоном.

КАКО ИЗГЛЕДА ЂЕЛИЈА?

Шта треба посетити у Београду?

У Београду постоје разна места која би требало посетити.

Београд нам нуди безброј могућности од прелепих изложби, музеја, представа, али деци је у данашње време занимљивије да буду крај телефона и компјутера.

Због тога сам написала кратак чланак о томе која места сам ја посетила, па ако вам се свиди идите и ви да погледате заједно са породицом.

Изложба коју сам скоро посетила, а која је вредна посете је „Чистач“ Марине Абрамовић. На изложби су представљени разни перформанси које је она изводила свуда у свету. Можда није цела изложба прилагођена деци, али многе делове је занимљиво видети.

У Београду се често могу посетити разни концерти. Један од занимљивијих ове године је био добротворни концерт Уницефа у којем су учествовали хор Колибри и музичар Стефан Миленковић. Лепо је што су приходи од свих карата које су се купиле давали деци. У Музеју примењене уметности постоји стална поставка, али је недавно била и изложба илустратора Доброслава Боба Живковића. Он је сликао цртеже за разне књиге, а познат је по илустрацијама у књигама са вицевима. Такође је у исто време у музеју била и изложба под слоганом „Чувајте природу да би она сачувала нас“, на којој су скоро све радове урадила деца. Изложба указује на немар у односу на природу и све опасности које прете животу на Земљи.

У историјском музеју постоји стална поставка као и привремене поставке. До скоро је била актуелна изложба о Првом светском рату као и изложба о кнегињи Јелисавети Карађорђевић.

Народни музеј има сталну поставку која је вредна обиласка као и радионице за децу које су врло занимљиве и из којих можете свашта ново научити.

Свака прва недеља у месецу у периоду од 10 до 12ч у Музеју Југославије резервисана је за породичан дан. Деца заједно са одраслима крећу на „пут око света“. Добијају мапе на улазу у сваку просторију, прате трагове, проналазе разне занимљиве предмете из свих делова света.

Сваке прве суботе у Музеју поште у 12 часова почиње „Поштански сатић“, вођена изложба кроз музеј са дивним кустосима. Деца на улазу добијају поштанску марку са својим ликом коју касније могу залепити на честитку коју пишу и пошаљу неком.

Има још пуно музеја за децу који су вредни посете.

Можете још увек посетити у позоришту „Вук Караџић“ представе које се одржавају два пута недељно, али бесплатно. То се дешава на Тргу бајки где је све лепо украшено и постављене су клупе. Било би лепо доћи док још траје.

Октобарске боје

После топлих и сунчаних дана, звоно је звонило за почетак школске године и почетак ране јесени. Увек сам волео све почетке, па тако и ова два. Они су ми можда најомиљенији. Школу волим јер тамо имам другове а јесен из овог разлога. Када се пробудим још увек чујем последње и уморне цвркоте оних птица које се спремају за југ. Оне се поздрављају и одлазе једна за другом. Кад уђем у дневну собу да видим како се осећају укућани, одмах им се створи осмех на лицу. Мама и тата пију кафу и уживају, а сестра нас све црта и такође жива. Онда чујем комшије и њихову малу децу која обувају мале, слатке јесење чизме. Изађем напоље, осетим онај први слаби ветрић коме се златно лишће и две гранчице опиру. Увек испод неког разнобојног дрвета где има много пуцкетавог лишћа неко дете скаче по њему. Онда то звучи као концерт, лишће док се гази и мали, слаби ветар који иде градом као луталица. Кад смо већ код ране јесени, да вам испричам шта ми се ту највише свиђа. То је разнобојни град који је јесен украсила. Лишће има неку жућкасту, црвенкасту, златну боју док дрвеће има тамно браон грање и стабло. Људи носе јесење капуте и чизме и све то изгледа нестварно. Зато се рана јесен тако и зове. Зато што је то тек увод о причању о лепоти јесени. Затим нам следи касна јесен. Код ње је онај ветрић много јачи и јадни слаби листићи се једва држе за гране, али узалуд. Тада почиње и тмурна киша да пада. Она прави поточиће који се сливају низ тихе и непрометне улице. Сунце баца своје задње и слабе зраке пошто су га прекрили сиви облаци. Тако људи чекају сваки дан који је све краћи а ноћ све дужа. Они чекају да дође бели прекривач па да своју дечицу воде на играње у снегу. Док чекамо зиму ми пишемо о јесени, а одрасли седе и уживају.

Милош Мудреновић IV₃

Догађај који ћу памтити

Сви ми имамо различите догађаје, и лепе и ружне. Међутим, човек запамти само неке од њих и тек понекад наиђемо на догађај вредан памћења. Догађај о коме данас пишем оставио је стварно јак утисак на мене, због тога ћу га памтити до краја живота.

Све је почело у Паризу „Граду светлости“. Моји родитељи и ја отишли смо на одмор у Париз на седам дана. Иако ме је тај град преплавио утисцима, ништа се не може поредити са Дизнилендом. У њега ме је увео талас људи. Цело моје детињство је тамо оживело. Никада нисам помислила да човек може са толико детаља да оживи оно што се до сада виђало само у бајкама. Летела сам са Петром Паном, обишла замак Трнове Ружице, плувала сам са Пиратима са Кариба, вриштала у кући страве, пењала се на висеће мостове, јела колаче у Мининој кући и као велико финале гледала параду. Сви Дизнијеви јунаци били су тамо. Њихова кореографија била је предивна, музика је све побољшала. Када су ми родитељи рекли да је време да идемо кући, пожелела сам да овај дан не траје двадесет и четири сата, већ двеста сати да бих још могла уживати у њему. Заклела сам се да ћу се једног дана вратити на то место бајки. Деца воле Дизниленд зато што је то место где свачија машта оживљава. То је једно чаробно место. Изабрала сам да пишем о Дизниленду јер ми је он обележио 2019. годину, али ја га нећу памтити само ове године, већ и много наредних година.

Маша Пашић IV₂

Догађај који ћу памтити

Одлучила сам да вам причам о догађају који ћу памтити дуго. Свако дете доживи барем једном у свом животу један догађај који ће дуго памтити. Док сам била мала живела сам у свету бајки.

Био је децембар. Моја мама је тада увек лепо расположена за велике поклоне. Кућа је била пуна новогодишњих декорација. Било је вече уочи Нове године. Тада је моја породица весела и радосна. Те вечери сестра је заспала. Од тог тренутка нешто је кренуло да лупа по тавану. Неко време је то лупало. Тата је хтео да отвори врата. Ја сам се уплашила и сакрила иза фотеље на којој је моја сестра спавала. Моји родитељи су отворили врата, а на врху степеница су били велики шарени поклони. Ја сам се одушевила и скочила да будим сестру. Сестра и ја смо се одушевиле. Тата је спустио поклоне. Отварале смо поклоне са великим одушевљењем и великом радошћу. Отрчале смо до прозора да се захвалимо Деда Мразу као и сваке године. Свака Нова година је за мене посебна, али ова ће ми остати још дуго у памћењу. Ја сам дете које жели да верује у леп и срећан живот.

Дуња Несторовић IV₂

Ја као научник

Шетам ходницима Харварда пресрећна и размишљавам како да саопштим моје ново откриће. Управо сам изашла из лабораторије где сам заједно са мојим тимом стручњака изумела нови лек који ће помоћи аутистичној деци. Требало ми је доста времена, труда и непреспаваних ноћи да направим тај лек. Прво сам га тестирала на мишевима и видела да лек даје савршене резултате. Позвала сам родитеље и брата и рекла да седну у први авион и да дођу у Бостон. Пошто су били фантастични резултати одлучила сам да га дам мом брату. Дала сам му лек. И десило се чудо... Мој брат Петар се пробудио из зачараног круга. Испричао ми је како се борио изнутра сам са собом. Вратили смо се кући у Србију.

Осећала сам се јако поносно на себе зато што је лек помогао мом брату. Заједно са мојим братом Петром кренула сам да лечим сву децу овога света. За лек сам добила Нобелову награду, а моја највећа награда је била то што се мој брат излечио.

Катарина Барјактаровић IV₄

Да сам ја Марко Краљевић

Кад би Мартин био Марко
сијало би сунце жарко,
Ишао бих ја у бој
да одбраним народ свој.

Носио бих мач и штит
топуз би ми био „хит“.
Топузом бих ја по глави
свакога ко децу гњави.

Мартин ипак Марко није
и то неће он да крије,
ал' за правду бориће се
и старије поштоваће.

Мартин Шили, III₁

Љубав

Љубав се неочекивано деси,
без обзира где си.
Без обзира разних и осећања
празних.

Љубав све мења на боље,
без воље твоје.
Од плашљивка до јунака,
од мангупа до доброг ђака.

Љубав не познаје правила,
не зна за нације и гаранције.
Можеш да је тражиш до неба,
ал' она те нађе кад треба.

Љубав те до облака носи, и
чува када падаш.
Љубав те изненади, чак и ако
јој се надах.

Шта би било

Шта би било да сам лав?
Имао бих један сплав,
Воз'о бих се тамо, амо,
Кад би било среће само.

Шта би било да сам река?
Дуга, плитка, плава,
Текао бих пољима и горама,
Радовао се звезданим ноћима.

Шта би било да сам снег?
Покрио бих један брег,
У грудву бих се савио,
Осмехе бих мамио.

Шта би било кад би било
Рекох себи сам.
Ја сам само мало дете
Срећном окупан.

Ја сам метеоролог

Пре недељу дана сам био у метеоролошкој станици и проверио време у наредних месец дана.

Све податке које сам добио записао сам и изашао из станице. Затим, јавио сам телевизији и отишао кући руку пуних посла. После две недеље рада открио сам најтачније податке о времену и они су били емитовани на телевизији. Целе прве недеље је било сунчано са температуром од 27 степени целзијуса без икаквог ветра и влаге. Неки дан влажно, неки кишовито и са температуром од 30 степени, неки са кошавом и градом или снегом у сред лета. Сваки дан се мења време, баш као и мој живот.

Милош Мудреновић IV₃

ДА САМ ЈА НАУЧНИЦА...

ДА САМ ЈА НАУЧНИЦА,
БИЛА БИ ТО ПРАВА
ПОСЛАСТИЦА.

ПУТОВАЛА БИХ ШИРОМ СВЕТА,
И БИЛА БИ ВРЛО ПАМЕТНА И
ЛЕПА.

ДА САМ ЈА НАУЧНИЦА,
БИЛА БИХ ТО ПРАВА ТРИЦА.
ИЗУМЕЛА БИХ ПУТОВАЊЕ КРОЗ
ВРЕМЕ,
И РАЧУНАЛА КВАДРАТНЕ МЕРЕ.

ДА САМ ЈА НАУЧНИЦА,
СИЈАЛА БИХ КАО ЗВЕЗДИЦА.
ПОСМАТРАЛА БИХ МЕСЕЦ ЖУТ,
ДА ЛИ ЈЕ СРЕЋАН ИЛИ ЉУТ.

ДА САМ ЈА НАУЧНИЦА,
БИЛА БИХ СТВАРНО СРЕЋНИЦА.
ЛЕЧИЛА БИХ БОЛЕСТИ,
И ЉУДИ НИКАДА НЕ БИ БИЛИ
НЕСРЕТНИ.

Мила Клипић IV₂, Ксенија
Поповић IV₂, Тијана Мемиши IV₂

Замишљај да сам научник

Било је хладно зимско вече. Напољу су падале крупне беле пахуљице. Није ми се спавало, па сам одлучила да се играм.

Ја сам геолог, бавим се изучавањем састава стена. Тренутно сам у Јужном Мексику и изучавам ново налазиште полудрагог камења. Напољу је несносна врућина, на мојој ископини као да има педесет степени. Али на тако јарком сунцу приметила сам неко светлуцање. Невероватно! На једном месту стајали су: жут као мед-ћилибар, зелен као тек излегла жаба крастача-жад, али најлепши од њих био је светлуцави плави камен. Никада нисам видела ништа слично! Тамно плаве је боје са златним и белим пегicama. Био је величанствен. Када је пао мрак, одлучила сам да преспавам на планини. Само што сам заспала, када ме је пробудило неко плаво светло. Покушала сам поново да заспим, али ми порекло камена није дало мира. Узела сам своју омиљену енциклопедију о свом светлуцавом камењу овог света. И после стотина прелистаних страна, нашла сам га! Његово величанство, Лапис Лазули - „Краљевски камен“. У неким народима сматран је симболом мудрости и истине, поштован је као свети камен. Кажу да... „dmnsvaljevo@gmail.com Гала, буди се....“ чујем мамин глас како ме дозива.

И тако се завршила моја научничка каријера. Сигурна сам да ће се једног дана наставити...макар у сновима...

Гала Мишић IV₄

ДЕЦА О ПИСЦИМА

Светлана Велмар Јанковић (1933- 2014)

Светлана Велмар Јанковић је била београдска списатељица романа. Њен први роман „Ожиљак“ је књижевна фикција. За тај роман је добила НИН – ову награду. Удала се за Миодрага Миму Протића. Почела је да пише један новинарски текст. Када је завршила рукопис, дала га је мужу. Критике су углавном добре. Тако је постала књижевница. Њен отац Владимир Велмар Јанковић јој је честитао. Млади Данило Киш јој је рекао да је супер књижевница. Затим је написала роман „Прозраци“. Када је напунила 69 година, родио јој се унук Марко Ђ. Протић. Написала је збирку прича за децу „Књига за Марка“. Објавила је роман „Лагум“. Од 1999. је у вези са Жарком Росуљем. 2013. године је доживела мождани удар и примљена је у болницу. Умрла је годину дана касније.

Алекса Бисерчић IV₂

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРОМ ШКОЛЕ ВЛАТКОМ КЉАЈИЋЕМ

- Да ли је тешко бити директор школе?

Све зависи од ученика, ако су добри онда није тешко, ако су непослушни онда јесте.

- Са колико година сте уређивали Синишин прошли часопис?

Тада смо имао 45-46 година.

- Како се тај часопис звао?

„Синишарац“ или „Синишин часопис“.

- Да ли боље оцене (у просеку) имају старији или млађи разреди?

Млађи имају бољи успех, више воле да уче.

- Какав сте Ви ђак били у нашим годинама?

Углавном одличан и врло добар.

- Шта Ви мислите, колико добро се ученици друже у нашој школи?

Мислим да се јако лепо друже, деси се по нека свађа, али генерално се лепо друже.

- Какав сте Ви били друг?

Био сам добар друг и данас имам добре пријатеље које сам стекао у школи.

- Да ли мислите да се у овој школи ученици понашају примерено?

Како који ђак. Млађи ученици се мало боље понашају у односу на старије, али уме да се деси по нека свађа и међу њима.

- Кад би Вас неко питао да издвојите неког посебног из школе, ко би то био?

Не могу никог од ученика јер их не познајем све, можда неког од колега мада су ми сви подједнако добри.

- Да ли имате да кажете нешто лепо за крај?

Било ми је лепо током овог интервјуа и уживао сам. Једва чекам да видим часопис.

- Да ли сте поносни што се часопис враћа у нашу школу?

Да.

- Како је свакодневно сарађивати са Вашим колегама? (наставницима, психологом, педагогом)

Ми имамо јако лепо сарадњу, сви смо добре колеге.

- Да ли сте поносни на садашњи успех Синише?

Ако мислите на успех и успехе на такмичењима, могу да кажем да јесам.

- Шта мислите о увођењу смена?

То на неке ђаке утиче добро, на неке лоше, ја ћу се потрудити да опет имамо једну смену.

РУБРИКА ИНТЕРВЈУ

Ученица наше школе Нина Вукић VII₂ бави се џез балетом. Освојила је бројне награде како у Европи тако и у свету. Прва је у нашој држави у џазз и модерном солоу. Двоструки првак у оба солоа на европском првенству у Прагу. Вице шампион на светском првенству у Пољској у модерном солоу. Првак европског купа у оба солоа у Бечу. Прва у џазз солоу и друга у модерном солоу на европском купу у Загребу. Трећа у модерном солоу на светском купу у Санкт Петербургу. Ученици који похађају Новинарску секцију, интервјуисали су Нину.

Интервју са Нином Вукић

1. Са колико година си почела да тренираш џез балет?
- Са 5 година.
2. Да ли си пре џез балета тренирала нешто друго?
- Не.
3. Где тренираш?
- У плесном студију Рис.
4. Колико пута недељно тренираш?
- Скоро сваки дан.
5. Наброј нам неколико твојих најважнијих успеха?
- Била сам двоструки првак Европе, друга на свету...
6. Где си све путовала због такмичења?
- Пољска, Русија, Чешка, Немачка.

7. Да ли си упознала неког са другом бојом коже и где?
- Тренера на светском такмичењу.
8. Ко је твоја највећа подршка?
- Другари из групе, родитељи и пре свега тренери.
9. Који је твој највећи сан?
- Да једног дана постанем позната.
10. Да ли ћеш се професионално бавити џез балетом када одрастеш?
- Нисам сигурна.
11. Ко је твој идол?
- Немам идола.

НОВОГОДИШЊЕ ЖЕЉЕ УЧЕНИКА

♥ Наша новогодишња жеља за децу из Сенише: Драга сва деца из Сенише за нову годину желим вам пуно веселја и пуно поклона. Да они који воле математику имају 100 поена на Мислиши.

♥ Највећа жеља коју желим свима на свету је да сви без обзира на веру и боју коже буду здрави и срећни.

♥ Желео бих да свим ученицима, наставницама и запосленима у школи честитам Нову годину. Наставницима бих пре свега хтео да пожелим у Новој години да их деца слушају и да не причају на часу. Свим ученицима бих пожеleo да имају само петице. Надам се да ће ученици заиста добијати све петице и да ће заиста слушати наставнике. И желео бих честитам свим наставницима за све што су урадили у овој години и ученицима који су добили награде.

♥ Као и увек свако дете у свом детињству има неке жеље и снове. Колико год ви имали година и да сте одрасли увек ћете имати неке жеље и снове које би волели да вам се испуне. Ја као дете увек жељно ишчекујем поклоне. Мислим да као и већина деце похвавам да видим Деда Мраза и увек му оставим кекс и млеко са жељом да га видим.

♥ Ја лично нисам дете са много жеља. За мене је најважније да је моја породица жива и здрава.

♥ За децу су празници најлепши део детињства као на пример Нова година када китимо јелку, дочекујемо Деда Мраза и поклоне јер то деци значи. Моја препорука је: уживајте док сте деца јер деци та Новогодишња еуфорија значи и када порастете моћи ћете да гледате своју децу док они уживају у томе. Зато искористите детињство док можете јер брзо ће проћи време.

СИНИШИНО ЂАЧКО ДОБА

НОВОГОДИШЊА ЧЕСТИТКА

Почетак Нове календарске године рачуна се од 1. јануара, што није био увек случај кроз историју.

153. године пре нове ере у Риму краљ Нума Понтилиус календару је додао месеце јануар и фебруар. Тек од тада прослава почетка Нове године се уместо 1. марта слави два месеца раније. Краљица Египта, Клеопатра, је сто година касније представила Јулијански календар који се данас користи углавном у Православним земљама. Грегоријански календар који је добио име по папи Гргуру XIII установљен је тек крајем XVI века и данас је најкоришћенији календар на свету. По том календару за неколико дана наступа 2020. година којој се сви радујемо. Наш научник Милутин Миланковић је помирио разлику између два различита календара, али наш народ и друге Православне земље прослављају Нову годину још једном 13. јануара, убрзо након што се вратимо са распуста.

Зато драги другари, речима Душка Радовића желим вам: „Да желите и можете више него што вам треба, а да све што вам претекне поделите са онима који не могу као ви.“

Желим вам срећну Нову годину и Божић, по Јулијанском и Грегоријанском календару!

♥ Свим ђацима желимо да имају добре оцене и да буду што бољи !!!

♥ Свим учитељима желимо да их ученици слушају!!!

♥ Свим ђацима желимо да се лепо слажу са пријатељима!!!

♥ Свим учитељима желимо да ученике науче што више научних ствари!!!

♥ Свим ученицима желимо да увек буду насмејани и добро расположени!!!

ПОСЕТИЛИ СМО

МУЗЕЈ НИКОЛЕ ТЕСЛЕ

Продужени боравак четвртог разреда посетио је Музеј Николе Тесле. О Николи Тесли смо учили много, па смо са нестрпљењем чекали дан обиласка и упознавања са његовим радом, предметима које је користио, патентима и цртежима. У првом делу Музеја приказани су биографски подаци научника, а у другом делу приказан је његов научни рад са најзначајнијим изумима и неколико радних модела који се користе за демонстрацију. Гледали смо филм уз помоћ ког смо сазнали више о његовом раду. Након тога на сцену ступа кустос који нам говори о електромагнетизму, обртном магнетном пољу и Колумбовом јајету. Светлили смо у мраку захваљујући високо фреквентном осцилатору од пола милиона волти. Крај нам је оставио најјачи утисак јер смо видели урну са посмртним пепелом Николе Тесле који је после научникове смрти донео Сава Косановић.

МУЗЕЈ ИСТОРИЈЕ ФАРМАЦИЈЕ

Моји другари и ја смо били на Фармацеутском факултету, који има свој музеј. Посетили смо цео музеј са стручним особљем факултета. Имали смо прилику да видимо како су се лекови и чајеви правили, где су се држали и која се техника користила за справљање лекова. За ситњење матријала се користе аван и тучак, за кување биљака се користи декокториум, док се посебним алатима биље сече када се прикупљају биљке из шума или других делова природе. За прављење лекова биље се не сме чупати, мора се пажљиво сећи посебним алатима.

Најпознатији професор који се бавио прављењем лекова био је Јован Јова Туцаков. Др. Јован Туцаков је написао књигу „Лечење биљем“. Био је веома познат професор, држао је предавања широм земље и света. Институт и апотека Јосиф Панчић такође се бави прављењем и продајом лекова, направљених само од лековитог биља. Институт се налази на Дорћолу. У другом делу музеја који припада Фармацеутском факултету проšli кроз смо баште, лабораторију, хербаријум и библиотеку. Након посете баштама дошли смо у један део музеја који се назива „Ботаника“. Ту смо видели микроскоп и доста машина каје изучавају биљке. У библиотеци смо видели много књига о биљкама, као што су рецимо 12 књига о свим биљкама на свету. У лабораторији су се налазиле разне врсте биљака које саставни део разних експеримената. Видели смо машину „Микротом“, која сече биљке тако танко да оне након сечења могу изучавати само микроскопом. Научили смо и како се прави хербаријум. Прави се тако што се пресују биљке пресом, и онда се пакују у кутије ради даљег чувања и изучавања. Посета музеју је моје другаре и мене инспирисала да се више посветимо изучавању биља и да чувамо природу која је за њихов опстанак неопходна.

СИНИШИНО ЂАЧКО ДОБА

МУЗЕЈ ИЛУЗИЈА

У строгом центру града отворили смо врата најнеобичнијег музеја, Музеја илузија. Све што нисмо смели у другим музејима, могли смо у овом. Могли смо да трчимо, чучимо, пипамо, љуљамо и то заиста није илузија. Невероватно је да гумени црни точак изгледа као зелена лопта. Чаша је у једном углу округла, а у другом четвртаста. Највиши човек у једном ћошку собе је најнижи, а у другом највиши. Оптичке варке су нас окруживале и збуњивале као да гледаш у „рупу без дна“, спознајеш себе у хиљаду примерака и из свих углова. У једном тренутку седиш на плафону, а заправо си на поду, налазиш се поред другара на столицама а заправо си далеко од њега и гледаш се у огледало док уместо своје косе, носа или очију имаш туђе. Све у свему музеј у коме је твој мозак на правом тренингу и заиста ће се ознојити да би схватио.

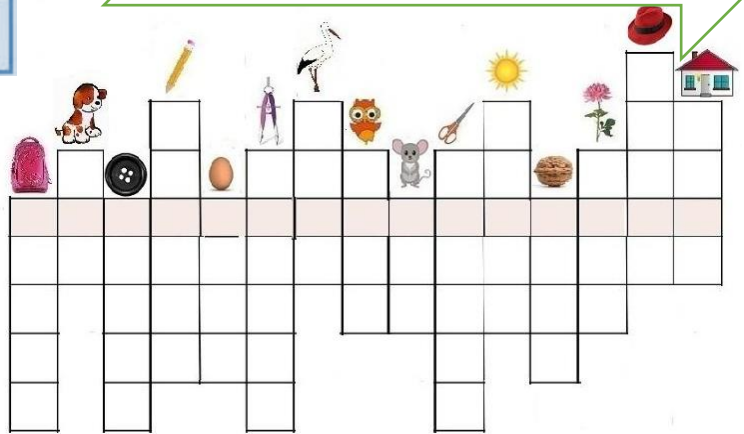

7	5		12	
11	9	15		13

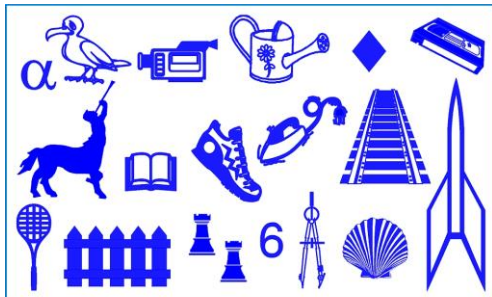
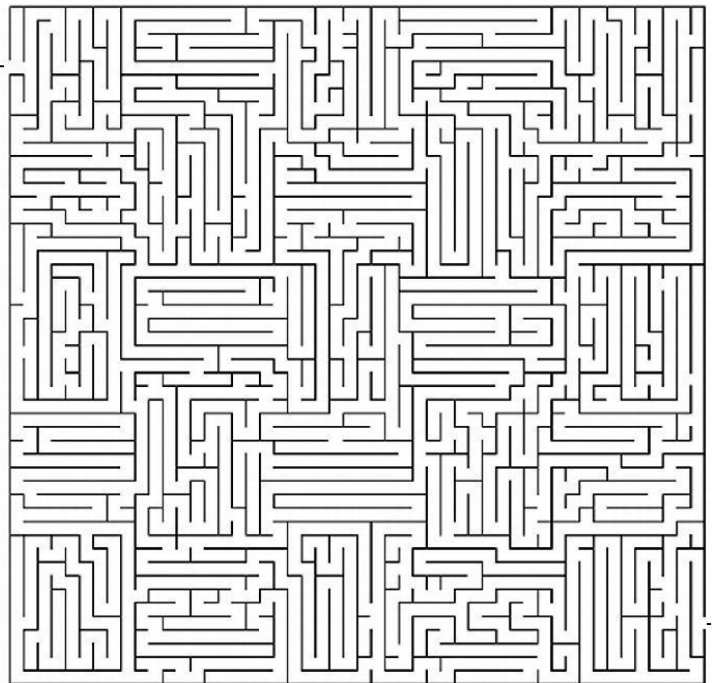
5	10	
4	6	

СИНИШИНО ЂАЧКО ДУБА

ЗАНИМЉИВЕ СТРАНЕ

Покушај, мада није лако

А	Т	Е	К	А	Р	Е	М	А	К
К	К	А	Г	А	Л	Е	Б	Л	А
Љ	Р	И	Т	Л	Н	А	К	Г	С
О	Њ	С	Т	Ф	Р	Т	У	Е	Е
К	Е	Н	Т	А	У	Р	А	П	Т
Ш	Е	С	Т	О	П	О	В	И	А

*Зашто банана иде код доктора?

Зато што јој се љушти кожа.

*Иду два пса улицом, један се чешка а други словачка.

*Донели баку у хитну помоћ, па је питају: - -
Опет ви? Јуче смо вас спасили јер сте појели отровну печурку, шта је данас?

Бака: Исто синко, остало од јуче, па реко да се не баци.

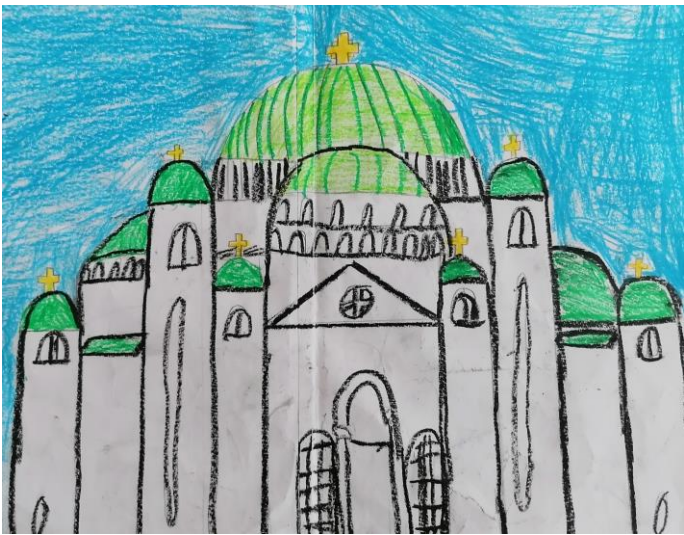
*Пита Перица тату: Тата имам два питања: -
Могу ли добити џепарац и зашто не?

*Перица није отишао у школу већ са дедом у дворишту седи испод дрвета и кулира. У једном моменту деда каже Перици:

- Сакри се брзо иза дрвета, ено ти га разредни, а ти ниси био у школи.

- Сакри се брзо ти деда. Ја нисам био данас у школи јер сам рекао да си ти умро.

**ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ
ИЗ МАТЕМАТИКЕ**

Трећи разред

Маша Суџуковић III₄ 86 поена

Јелена Чубелић III₂ 51 поен

Константин Ђорђевић 47 поена

Четврти разред

Милош Мудреновић IV₃ 80 поена

Лука Цветков IV₁ 60 поена

Алекса Вукашиновић IV₃ 45 поена

ГРАДСКО ТАКМИЧЕЊЕ

„ТРЧАЊЕМ ДО ЗВЕЗДА“

У ШТАРК АРЕНИ

1. место Мила Лазих IV₂

2. место Тијана Мечиши IV₂

3. место Небојша Грујић IV₂

4. место Димитрије Парлић III₂

5. место Нађа Кањевац III₂

6. место Лазар Биришић IV₁

КЦ „БОЖИДАРАЦ“

ДОДЕЛА НАГРАДА

И ПРИЗНАЊА

ЗА ТАКМИЧЕЊЕ „МОТИВ“

3. место Тијана Мечиши IV₂

ПЛАСМАН НА ГРАДСКО

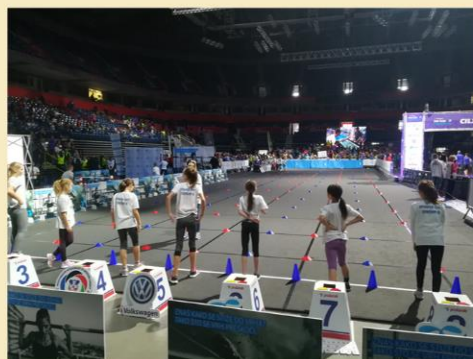
ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

- Милош Мудреновић IV₃

Школско такмичење из математике

На школском такмичењу из математике учествовали следећи ученици трећег разреда: Дуња Капларевић, Петар Крстић, Мартин Шили, Константин Ђорђевић, Маша Илић, Нађа Кањевац, Андреа Лозановић, Никола Рогановић, Јелена Чубелић, Лара Брењо, Богдан Арсенијевић, Милица Ђорђевић, Ђурађ Маринковић, Миша Суџуковић.

Ученици четвртог разреда: Дуња Вуковић, Никола Шумановац, Владимир Ђуришић, Андреј Константиновић, Николина Вучићевић, Ђорђе Шљивић, Андреј Савић, Миљан Дубочанин, Алекса Ђурчић, Алекса Вукашиновић, Вук Тошић, Александар Јовић, Нина Гајић, Катарина Барјактаровић, Милош Мудреновић, Мила Антонић, Милутин Зечевић, Наталија Арсић, Лука Цветков, Душан Бојковић, Мила Клипић, Тара Тасић.

ВЕЛИКУ ЗАХВАЛНОСТ ЗА ИЗЛАЗАК
ПРВОГ БРОЈА ЧАСОПИСА „СИНИШИНО
ЂАЧКО ДОБА“ ДУГУЈЕМО ШТАМПАРИЈИ

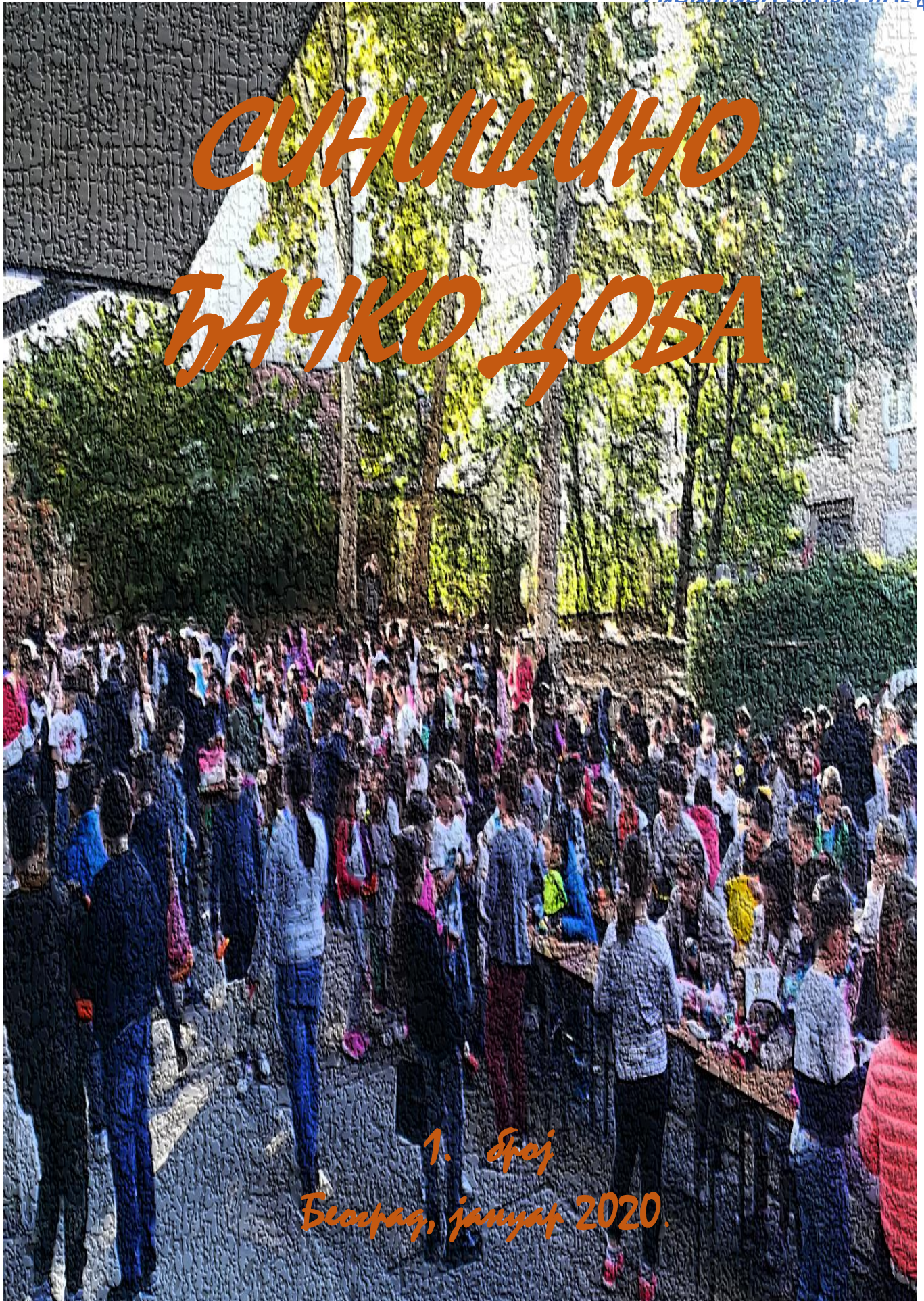

Булевар ослобођења 17, 11306 Гроцка

Ваше сугестије и радове можете слати на следећу адресу редакције
часописа „Синишино ђачко доба“:

novinarska.sekcija.sinisa@gmail.com

СИНИШНО ТАЧКО ДОБА

1. Ерој
Београд, јануар 2020.